

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 194/2538

พนักงานอัยการจังหวัดอุทัยธานี โจทก์ นายสวัสดิ์ ไตรทอง กับพวก จำเลย นายธนิศร์ โชติช่วง ทนายจำเลยที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., ป.อ. มาตรา 300, ป.อ. มาตรา 390, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 23

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยที่ 1 เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. จึงไม่รับ ฎีกาของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 เห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ 1 ในประเด็นที่ว่า จำเลยที่ 1 ขับรถยนต์เร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการประมาทหรือไม่ ล้วนเป็นปัญหา ข้อกฎหมายทั้งสิ้น โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยที่ 1 ไว้ พิจารณาต่อไป หมายเหตุ ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับสำเนา คำร้องแล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300,390 พระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ. 2522 มาตรา 43,78,157,160 วรรคสอง แต่ความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300,390 กับความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43,157 เป็นความผิดกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300 อันเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 เดือน ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78,160 วรรคสอง จำคุก 1 เดือน รวมจำคุก 4 เดือน คำให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา อยู่บ้างมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงจำคุก 3 เดือน จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300 จำคุก 3 เดือน จำเลยที่ 2 เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน มีเหตุ บรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 2 เดือน โทษจำคุกของจำเลยทั้งสองเปลี่ยนเป็นโทษกักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 1 (อันดับ 124) จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 125) คำสั่ง คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์ด้วยความเร็วสูงผ่านทางแยกจนไม่สามารถหยุดรถหรือชะลอความเร็วให้ช้าลง พอที่จะขับหลบหลีกไม่ให้ชนรถคันอื่น เป็นเหตุให้เฉี่ยวชน รถจักรยานยนต์ที่จำเลยที่ 2 เป็นผู้ขับ จึงเป็นการกระทำโดย ประมาท ฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ว่าจำเลยที่ 1 ไม่ได้ขับรถยนต์ เร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงไม่เป็นการกระทำโดยประมาทนั้น เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของ จำเลยที่ 1 นั้นชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

มหินทร์ สุรดิษฐ์ · อากาศ บำรุงชีพ · สละ เทศร่ำพรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/194/2538>